

Бедният ром³

Имало едно време един много беден ром, който хранел семейството си, като режел дърва. Имал много деца – десет.

Веднъж отишъл в една много голяма гора в много далечна страна. От много пътуване той се изморил. Седнал да почине. Добре, ама в тази гора живеела една ламя, която имала три глави. Тя го видяла и казала:

– О-хо, ето ми човек за обяд!

Човекът ѝ продумал, треперейки от страх:

– Преди да ме изядеш, дай да си премерим силите. Да видим кой е по-силен!

– Добре! Но как ще ме победиш, че ти си само човек! – отговорила ламята.

Човекът отговорил, че макар да е само човек, той е по-силен. Предложил ѝ да вземат по един камък и да го стиснат – на когото камъкът пуснел вода, той е по-силен. Ламята взела първия камък и го стиснала толкова силно, че го натрошила, но вода нямало. Тогава човекът незабелязано бръкнал в торбичката си и извадил малко извара. Сложил я да камъка и започнал да стиска. Потекла вода. Ламята видяла водата и много се уплашила. Казала:

– Братко, не ме убивай! Ще ти дам цялото си богатство, само ме остави жива!

Човекът решил да използва страха на ламята и я накарал до го заведе в палата си. Там той видял много сандъци със скъпоценни камъни и злато. Човекът наредил на ламята да вземе един сандък със злато и да го отнесе до къщата му, че докато стискал камъка, се изморил. Ламята нямало що да стори, нарамила сандъка и тръгнали. Не след дълго стигнали до къщата на човека. Като го видели, децата се затичали да го посрещнат. Ламята се навела да остави сандъка, изправила се и въздъхнала. От въздишката ѝ децата се намерили чак на покрива на колибата. Човекът се обърнал към ламята и казал:

³ **Антоанета Крумова.** Родена е в Дупница през 1947 г. Неграмотна. Живее в Бобов дол. Самоопределя се като християнска ромкиня. Евангелистка. Приказката знае от своя баща. Той пък я научил от баща си, който я знаел от дядо си.